

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Всеукраїнська науково-практична
конференція магістрантів і молодих дослідників**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО
ТА ЗЕМЕЛЬНОГО ПРАВА:
НАЦІОНАЛЬНИЙ І МІЖНАРОДНИЙ ВИМІР**

**«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
У ХХІ СТОЛІТТІ»**

16 листопада 2023 року

Біла Церква
2023

Так, СК України передбачив, що шлюбний договір не може ставити одного з подружжя у надзвичайно не вигідне матеріальне становище. Положення шлюбного договору, які ставлять одного з подружжя у надзвичайно не вигідне матеріальне становище, порушують його права та інтереси, на вимогу такої сторони за рішенням суду можуть бути визнані недійсними з підстав, встановлених Цивільного кодексу України. Перш за все, мова йде про загальні вимоги до укладення договорів, дотримання яких є необхідним для дійсності будь-якого договору (несуперечність іншим актам цивільного законодавства, інтересам держави й суспільства, його моральним засадам).

Отже, шлюбний договір - це підписаний між подружжям та особою, яка подала заяву про реєстрацію шлюбу, письмовий і нотаріально посвідчений документ, який регулює майнові відносини між подружжям (наприклад, визначення частки кожного з подружжя у спільному майні), розміру), у тому числі визначає їх майнові права та обов'язки батьків. Шлюбним договором може бути встановлений загальний строк його дії, а також тривалість окремих прав та обов'язків. Подружжя може змінити шлюбний договір шляхом підписання відповідного договору, який має бути нотаріально посвідчений. Шлюбний договір, укладений до реєстрації шлюбу, набирає чинності з дня реєстрації шлюбу. Якщо договір підписаний подружжям, договір набирає чинності з дня нотаріального посвідчення. При поділі майна подружжя, якщо угодою між подружжям або шлюбним договором не може бути визначена його частка, це може бути вирішено в судовому порядку.

Більшість країн світу вже законодавчо визнали зручність системи шлюбних контрактів. Ця система має свої особливості в різних країнах, але мета її існування однакова - надати подружжю достатньо широкі можливості самостійно визначати майнові відносини у шлюбі, щоб вони могли в разі потреби змінити систему власності. Законом передбачено, що шлюб набуває чинності автоматично з дня укладення шлюбу, і правова система України не може робити винятків у розв'язання цього питання. Укладення шлюбного договору є відображенням взаємної волі обох сторін. Умови шлюбного договору, що порушують законодавство України та погіршують становище одного з подружжя, а також шлюбні договори, укладені без додержання порядку, встановленого законодавством України, не вважаються дійсними.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Сімейний кодекс України : Кодекс України від 10.01.2002 р. № 2947-III : станом на 5 жовт. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14#Text> (дата звернення: 03.11.2023).
2. Цивільний кодекс України : Кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV : станом на 5 жовт. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення: 03.11.2023).
3. Постанова Верховного Суду від 28 січня 2015 року у справі № 6-230цс14 URL: https://verdictum.ligazakon.net/document/42576431?utm_source=jurliga.ligazakon.ua&utm_medium=news&utm_content=jl03 дата звернення: 03.11.2023).

УДК 340.12

БОГОСЛАВЕЦЬ С.В., магістрант

Науковий керівник – **БРОВКО Н.І.**, д-р юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

НЕОБХІДНІСТЬ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВОЙ АНАЛІЗ

Стаття присвячена питанням необхідності удосконалення чинного законодавства у сфері безпеки з метою забезпечення національних інтересів. Вставлено, що національна безпека і її складові та механізми є основою формування державної політики у сфері національної безпеки, а досконала концепція національної безпеки є гарантією її реалізації.

Ключові слова: безпека, національна безпека, національні інтереси, стратегія безпеки, злочини проти національної безпеки.

Сучасна доктрина національної безпеки містить декілька підходів. З одного боку безпека держави не є основною ціллю, а лише способом чи функцією забезпечення свободи і безпеки конкретного індивіда, і ґрунтується такий підхід на проблемах цінності свободи і безпеки особистості. З іншого боку, на першому плані має бути безпека держави і суспільства. Тобто, змістом національної безпеки є корінні, основоположні інтереси забезпечення державності українського народу, його самобутнього розвитку, гідного існування в європейській і світовій цивілізації.

Повномасштабне вторгнення РФ на територію України засвідчило проблеми на недоліки держави у сфері захисту національної безпеки України, тому наразі є необхідним здійснення аналізу проблем у сфері забезпечення національної безпеки, зокрема щодо визначення стратегічних пріоритетів політики у цій сфері, її удосконалення та покращення механізмів реалізації.

Дослідження теоретико-правових аспектів національної безпеки, її складових, механізмів забезпечення – це надійна основа для формування дієвої державної політики у сфері національної безпеки, а також впровадження окремої концепції національної безпеки. Враховуючи гостру соціально-політичну кризу, збройну агресію Російської Федерації, збільшення рівня злочинності, перед Україною постають питання щодо вироблення нових концепцій національної безпеки у сферах, які є пріоритетними, наприклад, у протидії тероризму й організованій злочинності, гарантуванні економічної безпеки тощо [1].

Встановлення національних інтересів, їх гарантування є одним із основоположним завдань для України. Численні політичні суперечності, конфронтації на ґрунті розподілу повноважень у владній сфері призвело до відсутності чіткого розуміння сутності національних інтересів та шляхів їх досягнення. Тому нині відсутня чітка концепція "національних інтересів", яка б відповідало справжнім інтересам української нації.

Наразі трансформація концепції національних інтересів відбувається за європейським стандартами спираючись на досвід держав-членів ЄС. Становлення національних інтересів неможливе без забезпечення безпеки держави. Це питання на сьогодні є нагальним і потребує осмислення і реалізації. Безпека держави включає в себе безпекову ситуацію в державі за відсутності діянь, які будуть підривати суспільний порядок. Тому боротьба зі злочинами у сфері національної безпеки, аналіз факторів, які впливають на безпекову ситуацію у державі є важливою складовою правопорядку.

Проаналізуємо фактори, які впливають на національну безпеку України. До зовнішніх факторів варто віднести обороноздатність держави, масову міграцію, тероризм, небезпеку, пов'язану з погіршенням екологічного стану у державі тощо. До внутрішніх факторів варто віднести комунікаційний фактор, енергетичний та економічний фактори [2].

Очевидно, у процесі становлення державності Україна мала деякі слабкі сторони: кордони залишались відносно відкритими, нестабільні та непостійні економічні партнери та ринки збуту продукції не сприяли розвитку економіки, енергетична залежність призвела до послаблення інфраструктури та призвела до скорочення транспортно-комунікаційних можливостей держави. Усі ці фактори негативно відобразились на державній стабільності та вплинули на безпекову ситуацію. Тому наразі варто враховувати їх у процесі формування політики України у сфері національної безпеки. Сьогодні сектор безпеки має бути готовим до викликів майбутніх загроз.

Наразі, можна говорити про те, що дії суб'єктів, які покликані забезпечувати національну безпеку України не є ефективними. Оперативність прийняття управлінських рішень у цій сфері була та залишається низькою, що не забезпечує своєчасного реагування на нові загрози; відсутність постійно діючого механізму моделювання і прогнозування як основи для прийняття рішень не дозволяло діяти на упередження та протистояти посяганням на суспільний порядок, устрій, безпеку [2]. Політичне управління сектором безпеки і оборони, його реформування проводилось безсистемно, без створення цілісної системи взаємопов'язаних нормативно-правових актів, програм розвитку, планів та відповідного фінансового і матеріально-технічного забезпечення.

Ефективна боротьба та реалізація механізмів захисту від злочинів проти національної безпеки – це основа, від якої залежить повноцінне функціонування суспільства, його стабільність та процвітання. Неможливо ефективно забезпечувати реалізацію будь-яких прав та свобод громадянина та людини без стабільності, що заважає територіальній цілісності держави. Саме тому злочини у сфері національної безпеки є тими посяганнями які становлять небезпеку для кожного індивіда, держави кожної інституції і їх детальне нормативне закріплення вимагає чіткості та беззаперечності у питанні відповідальності.

Значну роль щодо забезпечення національної безпеки має відігравати стабільне законодавство. Зокрема мова має йти про удосконалення законодавства у сфері протидії злочинам проти основ національної безпеки. Має бути здійснено перегляд норм Кримінального кодексу, визнання кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки як найбільш важливих для суспільства та особливо тяжких [3]. Лише у такому випадку, можна буде говорити про ефективну розбудову політики в сфері національної безпеки та оборони, а також про удосконалення системи запобігань та протидії злочинам у сфері національної безпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Пучков О.В. Концепція національної безпеки: теоретико-правовий аспект: http://www.jurnaluljuridic.in.ua/archive/2018/1/part_2/4.pdf
2. Серкевич І. Р. Формування політики України у сфері національної безпеки (на прикладі Великої Британії та Німеччини). Держава і право. Серія «Юридичні науки». 2017. №2. С. 12-17 http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/2408/1/%d0%a1%d0%b5%d1%80%d0%ba%d0%b5%d0%b2%d0%b8%d1%87_1.%d0%a0_2.pdf
3. Кримінальний кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>

УДК 004.738.5:33

ГРЕБЕЛЬНИК Д.І., магістрант

Науковий керівник – **ЛОМАКІНА І.Ю.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

d0968618686@gmail.com

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ТА КОРПОРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Децентралізація та дерегулювання є процесами, які допомагає впровадити цифрову економіку, завдяки певним специфічним засобам, пов'язаним із застосуванням сучасних інформаційних технологій. Цифрова економіка також виступає як одна із стратегій ведення бізнесу соціально відповідальними підприємствами.

Ключові слова: Цифрова економіка, цифрове середовище, інформаційні послуги, моніторинг інформації, інформація, економіка.

Цифровізація визначена одним із важливих сучасних напрямків розвитку Ради Європи та Європейського Союзу. Євроінтеграційний напрям України сприяє впровадженню відповідних норм, які направлені на розвиток цифрової економіки відповідно до взятих зобов'язань, зокрема приведення законодавства України у відповідність до *acquis* ЄС. Відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію) зобов'язання щодо правового забезпечення цифрової економіки прямо чи опосередковано визначено у статті 20 Розділу III «Юстиція, свобода та безпека», Глави 6 «Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля» Розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» та Глави 12 «Фінансові послуги» Розділу V «Економічне та галузеве співробітництво», статті 115 Підрозділу 5 Телекомунікаційні послуги, статті 244 Підрозділу 2 «Відповідальність постачальників посередницьких послуг» Частини 3 «Захист прав інтелектуальної власності». Згідно із статтею 244 Угоди про Асоціацію, щоб забезпечити вільний обіг інформаційних послуг і в той самий час захищати права інтелектуальної власності у

ЗМІСТ

Адрущенко М. М., Настіна О.І. Історія розвитку аграрного та земельного права України.....	3
Батура М.О., Макарчук В.В. Деякі правові аспекти регулювання відносин подружжя за шлюбним договором.....	4
Богославець С.В., Бровко Н.І. Необхідність удосконалення законодавства у сфері безпеки як засіб забезпечення національних інтересів: теоретико-правовий аналіз.....	6
Гребельник Д.І., Ломакіна І.Ю. Цифрова економіка та корпоративна відповідальність.....	8
Добровольський В.М., Ломакіна І.Ю. Деякі сучасні аспекти законотворчої діяльності в Україні в контексті принципу верховенства права.....	9
Дубовенко В.Р., Сокиринська О.А. Правові засади призначення кримінальної відповідальності за шпигунство.....	11
Ільчук М.П., Пахомова А.О. Специфіка охорони службових винаходів в Німеччині.....	13
Калениченко Ж., Настіна О.І. Правове регулювання проведення експертизи сортів рослин на придатність їх до поширення в Україні.....	14
Керничний Д.А., Малишко І.В. Новели законодавства щодо охорони земель під час воєнного стану.....	16
Кобець Д.В., Линник Т.В. Фундаментальні та прикладні дослідження у праві та їх розвиток в сучасній науці.....	18
Кобець Д.В., Настіна О.І. Поняття, склад та види земельних правопорушень в Україні.....	20
Коломієць В.В., Обіюх Н. М. Колізії у законодавстві щодо відновлення зруйнованого житла громадян внаслідок російської агресії на території України.....	23
Кривулько А.В., Ковальчук І.В. Основи міжнародно-правового регулювання аграрних відносин.....	25
Кундиревич В.О., Сімакова С.І. Загальна характеристика суб'єктів антикорупційної діяльності.....	27
Лещенко І.В., Пахомова А.О. Особливості патентної охорони США.....	29
Литвин Т.О., Мельник В.О. Історико-правові витоки принципів патентної охорони.....	31
Мандзюк М.С., Сімакова С.І. Окремі аспекти антикорупційної політики в Україні.....	32
Никоненко Н.С., Тимошук О.Г. Україна у висновках Ради ЄС щодо розширення та процесу стабілізації: правовий аналіз.....	33
Новогребельський М.О., Мельник В.О. Аграрне право як системоутворювальна категорія в аграрній сфері.....	35
Павленко С.С., Ковальчук І.В. Поняття та правовий режим біосферних та природних заповідників.....	36
Пархомчук Т.М., Тимошук О.Г. Правова основа та процедура отримання Україною статусу кандидата в ЄС.....	38
Паюк Ю.В., Ігнатенко С.О. Контроль тренувального процесу юних каратистів.....	40
Переуда В.С., Макарчук В.В. Нелегальна міграція в Україні: причини та наслідки.....	43
Петрук Н. В., Мельник В. О. Юридична відповідальність в аграрному праві.....	45
Поліщук Ю.А., Макарчук В.В. Заздалегідь обіцяне неповідомлення про злочин (проблеми кваліфікації та відповідальності).....	47
Прокопенко Д.Ф., Ломакіна І.Ю. Корпоративна соціальна відповідальність.....	49
Сапсай В.М., Єфремова І.І. Врегулювання земельних спорів шляхом укладання мирової угоди.....	50
Савіцький І.В., Єфремова І.І. Правове забезпечення державної політики розвитку аграрних інноваційних відносин.....	52
Сєдов О.С., Малишко І.В. Особливості формування державної екологічної політики в Україні.....	54
Франчук І.І., Ковальчук І.В. Нормативно-правове регулювання статусу жінки-військовослужбовця.....	57
Чернях Ю.С., Обіюх Н.М. Екологізація виробництва та охорона природи як основа збалансованого розвитку: правові аспекти.....	59
Шаропата В.В., Обіюх Н.М. Особливості правового регулювання загального лісокористування в Україні.....	61
Шевчук Д.І., Аргат Я. П. Правовий статус держави у філософсько-правовій спадщині Г. Гегеля.....	63
Шинкаренко Д.О., Макарчук В.В. Деякі правові аспекти застосування смертної кари в США.....	64
Юрковський Д.М., Бровко Н.І. Трансформація кримінального кодексу у відповідності до об'єкту злочину (на прикладі злочинів проти національної безпеки України).....	66
Юрченко О.М., Мельник В.О. Міжнародні аспекти правового регулювання зовнішньо-економічних договорів в АПК.....	68